

Glasilo za kamniški okraj. Izdaja konzorcij (Fr. Kokalj). Odgovorni urednik: Francé Kokalj, Mengeš. — Tiska Misijonska tiskarna (za tiskarno A. Trontelj). — Izhaja dvakrat na mesec. Posamezna številka stane 50 par. — Letna naročnina 12.— din. Cena inseratov po dogovoru.

Že kliče nas venčani maj

Že šmarnično cvetje diši in šmarniški zvon se glasi. Vmes pa že slavčki žvrgolijo in človeška grla poveličujejo Njo, ki je naša radost in veselje, našo Mater in Kraljico.

Pomnimo, ona je *mati*. Kljub materinskim dnevom in materinskim proslavam se zdi, da med našim ljudstvom ugaša ljubezen do materinstva. Nekatere matere se same sramujejo biti matere. Umazani svet pa blati in maže materinstvo z najgнусnejšim blatom, kar si ga more človeška domišljija iznajti.

Ali ne veste, ljubi moji, da se ljudstvo, ki svojih mater ne spoštuje in ne ceni, pogreza v brezno propada? Ali res tako malo cenite svoj narod, da ga hočete pokopati?

Navajate sicer razne vzroke, zakaj nečete biti matere. Otroci se smilijo, ker bi morali stradati in se z uboštvom ukvarjati. Z otroci so stroški. Težave so z otroci, ker premalo ubogajo... In tako naprej. Žrtev se bojite.

Marija — Mati! V maju jo res gledate venčano s cvetjem in proslavljano s petjem. Ali vedite, da je Marija preje, preden je postala Kraljica maja, šla na Kalvarijo in pila grenko pijačo iz keliha bolečin in krivdosti. In da je skozi Btlehem preko Egipta, Nazareta in mimo jeruzalemske Kalvarije peljala pot do majniškega petja in cvetja.

Marija — Mati! Ti bodi naša ljuba Mati, pomoči svoje nam ne krati, kjer tvoja milost se žari, objema sreča vse stvari... Naše žrtve, naši trudi in boji naj bodo najlepše šmarnice za Marijo skozi križe in težave pelje pot do večne slave.

Marija — Mati! Pomagaj nam, da bomo hodili po tvojih stopinjah in postali tebi podobni. V ta namen bomo ves maj premišljevali tvoje čednosti. Izprosi nam, razsvetljenja in odločne volje!

Kako si ti lepa!

Če v sliko tvojo, Marija, potaplja se moje oko, izginja pred mano zemlja, odpira se duši nebo.

Strmela bi ure in ure, Marija, v tvoj mili obraz, dajala v začudenju tihem ljubezni bi svoji izraz.

In kar bi v molitvi globoki privrelo iz dna mi srca, strnilo bi v misel se eno: Kako si ti lepa, Gospa!

M. Elizabeta.

Kronanje slike Marije Pomagaj v Št. Vidu pri Lukovici

Izredno lepa in ganljiva slovesnost je bila na velikonočni ponedeljek v Št. Vidu pri Lukovici. Ob treh pop. smo sprejeli škofa, ki se je pripeljal v spremstvu g.

mons. Steske in tajnika. Špalir pri sprejemu je tvorila skupina fantov, žena, deklet in otrok v narodnih nošah. Eden izmed fantov pristopi in pozdravi škofa. Kronanje bi se moralo vršiti na prostem,

kar je izredno slabo vreme preprečilo. Tako seveda naša sicer prostorna cerkev ni mogla sprejeti vseh ljudi, ki jih je bilo do 2000. Škofov govor o Mariji je naša srca še bolj vnel za Marijo. Po govoru so štirje fantje v narodnih nošah visoko dvignili Marijino sliko in jo držali v rokah med kronanjem, ki ga je izvršil prevzvišeni v spremstvu dvanajstih duhovnikov. Ta prizor je marsikaterega ganil do solz, posebno še ko je po kronanju pristopil k Mariji belo oblečen deček z zastavo Marijinega vrta v roki. Jasno in razločno je pozdravil kronano Marijo kot našo ljubljeno kraljico. Med vso slovesnostjo je vsa cerkev pela Marijine pesmi. Spet smo se prepričali, kako povzdigne ljudsko petje naše verske slavnosti. — Za sklep bi se morala vršiti veličastna marijanska procesija, ki pa smo jo morali radi vremena preložiti na nedeljo prvega majnika ob treh popoldne. K tej majniški procesiji vabimo vse okoličane, zlasti narodne noše, Marijine družbe, fantovske in dekliške odseke in druga naša društva.

KAMNIK NEKDAJ

(po zapiskih † č. kanonika g. Ivana Lavrenčiča).

Kamniški meščani so se pečali od nekdanje trgovine, obrtje in rokodelstva, s kmetijstvom pa je malo. Posebno v 14. stol. sta se trgovina in obrt lepo razvijala; tedaj so kupčevali Kamničani celo s Furlanijo in Benečani. Poroča se namreč, da sta bila l. 1321 dva kamniška trgovca, Herman Leonica in Pavel Fleischer na mitnici pri Starem mestu (Civiale) okradena. V 15. stol. je bil velik prijatelj kamniških trgovcev in obrtnikov nadvojvoda Ernest, ki je dne 3. avg. 1421 prepovedal vsem tujcem kupčevati in tržiti v Kamniku ter tudi zaukazal vse krčme in gostilne, ki niso ob velikih cestah ali že od nekdanj pri farnih cerkvah, zapreti. Cesar Friderik IV. je pa na četrtek po sv. Matiju l. 1489 izročil Kamničanom vse svoje dohodke od mesta: mitnino, prevoznino, mestne davke, vinar od dvora, mesa in mizni vinar za 130 ogrskih zlatov na leto v najem; iz preostalega dobička naj bi potem plačevali sodnijo in magistrat in tudi mestno policijo. Isti cesar je izdal tudi zanimivo in Kamničanom koristno odredbo, da sme biti eno miljo okrog Kamnika le po en krojač, kovač in čevljar. Razvoju mesta je mnogo pripomogla neke vrste azilna pravica, ki izhaja iz istih časov (1478), po kateri so smeli meščani sprejemati podložnike z dežele radi večje varnosti mesta.

Nobena oblast (n. pr. graščak) ni smela od meščanov tirjati nazaj teh ljudi. Komur

se je posrečilo doseči prag mestnih vrat, on je bil prost in varen. Radi tega je bilo mesto koncem 15. stol. najbolj obljudeno in je doseglo višek svoje moči in blaginje. Mesto je imelo tudi svoje strelšče in v najemu deželno kopališče (»am Gries«) pri Nevljah.

Lepo so se razvijale v onem času bodisi v mestu bodisi v okolici fužine, plavži in brusilnice, pa tudi z napravljanjem smodnika so se bavili Kamničani.

K čvrstemu razvoju trgovine in obrti, kakor tudi rokodelstva, je mnogo pripomoglo urejeno zadržno življenje. Razni stanovi so bili organizirani v posebne zadruge ali cehe (Zünfte).

Kako veljavno je bilo mesto Kamnik dokazuje pač jasno to, da je razen Ljubljane imel le še Kamnik svoje zastopnike v deželnem zboru. To je tem bolj važno, ker je bila deželna samouprava v rokah privilegiranih stanov. Da se je nudilo takrat v Kamniku za podjetne ljudi mnogo zaslužka in celo bogastva priča tudi dejstvo, da sta se v mestu nastanila tudi dva žida Müsch in Chatschim.

Mesto je bilo krog in krog dobro zavarovano. Cesar Friderik IV. je dal 18. avg. 1450 izkopati krog mesta rov in sezidati novo obzidje, ki je stalo do časov Jožefa II. Sicer pa je bilo mesto precej varno zlasti pred Turki radi svoje odmaknjenosti na konec kamniške kotline. Za časa turških vpadov so mnogi iskali za varnim mestnim zidovjem

varstva. Tudi Francozi niso bili Kamničani v posebno nadlego. Ko so prodirali na štajersko, so korakali redno po Dunajski cesti preko Trojan. Sporoča pa se, da so zapirali v Kamniku ujetje Francoze. Ko so pozneje zasedli vso Kranjsko, so se Francozi seveda tudi v Kamniku nastanili v večjem številu, toda s Kamničani so bili kar v dobrih odnosih.

Zelo je Kamniku škodoval tudi gmotno protestantizem. Nova vera se je v mestu močno razširila, z njo se je pa tudi zrušila edinost. Zadržano življenje je zaspalo. Meščani so hodili prav pridno k novoverskim pridigam, da bi se pa posvetovali o svojih gmotnih potrebah, to jim ni bilo več mar. Kmetje so mesto vedno bolj opuščali. Osnovni so svoje prodajalnice in semnje. Plemiči, ki niso lepo gledali premoč mesta, so kmečko trgovino podpirali. Ko je pozneje proti-reformacija krivo vero v mestu zadušila, so si začeli meščani zopet na vso moč prizadevati, da bi propadlo trgovino oživel in kmete zopet pridobili, pa je bilo prepozno. Tekom časa so si sicer zopet nekoliko opomogli, toda prejšnje blaginje nikoli več niso dosegli — Mesto Kamnik je zadelo tudi mnogo nesreč. 24. in 26. marca l. 1511 je povzročil potres mnogo škode, a še več velikonočni potres l. 1895. Tega leta skoro ni bilo hiše, ki ne bi bila bolj ali manj poškodovana. Veliko je trpela župna cerkev in zvonik.

Požarov ve zgodovina zabeležiti kar celo vrsto: l. 1511, 1609, 1660, 1779, 1788, 1804, 1845. L. 1779 je pogorel Graben, l. 1788 je uničil požar na šutni 56 hiš, župnišče in kaplanijo, pa tudi streho farne cerkve. L. 1804 je pogorelo v mestu 91 hiš, frančiškanski samostan in špital.

Čeprav leži Kamnik pod planinami v zdravem ozračju, se ni mogel ubraniti kugi, ki je razsajala tu l. 1598, 1599, 1624. V prvih dveh slučajih je kugo v Kamnik zanesla ljubljanska gospoda, ki je pred njo bežala iz Ljubljane. L. 1624 pa je bila zanešana iz Varadina.

Mesto se je po tolikih nesrečah moglo le polagoma in s trudom opomoči. Po požaru l. 1804 je bilo mesto podobno eni veliki razvalini, in še le v polovici preteklega stoletja so se dvignila nova in lepa poslopja, posebno odkar so se iz mekinjskega samostana preselili državni uradi.

V tem času je l. 1852 prodal posestnik Andreoli svoje fužine nad Grabnom erarju, kjer je ta sezidal smodnišnico in jo l. 1853 izročil svojemu namenu.

Izmed večjih nesreč v preteklem stoletju se je pripetila v smodnišnici 18. jul. 1894, ko je eksplodirala zaloga smodnika. K sreči ni bilo poleg ljudi, le delavec Alojzij Potočnik, pos. na Grabnu je obležal mrtev.

V zadnjih letih je mesto precej napredovalo. Meščanska korporacija je sezidala l. 1888 na Glavnem trgu lepo in veliko poslopje, kjer je sedaj ljudska šola. L. 1882 so znižali Klanec in dovršili kanalizacijo. L. 1888 pa so v spomin 40 letnice vladanja cesarja Jožefa I. napeljali vodovod.

Kamniška železnica, ki je že davno drdrala po papirju, je postala resnica dne 28. januarja 1891. ko je prvič prisopihal hlapec iz Ljubljane v prijazni in starodavni Kamnik. (Dalje).

Ivan Veider:

Cerkev sv. Mohorja in Fortunata v Grobljah

Sv. Trojico obkrožajo angelčki v oblakih, nižje od njih nad omenjeno balustrado (ograj) so štiri skupine večjih angelov z različnim glasbenim orodjem. V štirih kotih stropa pred balustrado so spet svetniške skupine. Nad oltarjem sv. Andreja je upodobljeno križanje sv. Andreja, nad oltarjem sv. Marjete pa vlečeno svetnico na natezalnico. V kotih nad korom sta prizora iz življenja sv. Janeza in Pavla. Slika na levi strani orgel je izredno zanimiva. Tu vidimo, kako sv. dijakona delita miloščino. Dva moža darove sprejemata, spredaj pa jih mati deli ljubkim otročičem. Na desni strani matere je upodobljen slikar Jelovšek sam. Gladko obrt obraz gleda sanjavo na gledalce. Poleg slikarja je letnica 1761, ki nam pove, kedaj so bile izgotovljene slike v ladji. Nasprotna slika nam kaže Janeza in Pavla pred sodnikom. Janezu rabelj pravkar seka glavo, Pavlu pa neki starec zastoj prigovarja, naj Kristusa zataji. V ozadju stoji kip malika Jupitra z bliski v rokah. — Opisati nam je še freske v stranskih kapelah, ki se spet nanašajo na svetnika v oltarjih. Na evangelijski strani imamo oltar sv. Notburge. Slike se vrste v dveh pasovih. Prvi pas se spenja tik nad stropnim lokom kapelice. V sredi loka je Notburga v nebeski slavi. Obdaja jo sv. Trojica in angeli. Slika na levi kaže prizor, kako grajščak na prigovarjanje žene spodi svetnico iz gradu. Na vsaki strani te slike jokata deček in deklica kot znak žalostne vsebine slike. Nasprotna slika predčuje vrnitev Notburge v grad. Spet obdajata sliko ista otroka, toda sedaj sta vesela, deček si je celo obesil češnje na ušesa. Drugi pas slik se spenja že izven kapelice. Tudi tu imamo tri slike: Notburga deli revežem kruha. Voli vozijo njeno truplo na goro. Angeli nesejo njeno krsto. Desna kapelica je posvečena sv. Izidorju. Njega poveljujejo tudi freske v istih dveh pasovih kot pri Notburgi. V prvem pasu na sredi je krasna slika prikazni Marije sv. Izidorju. Svetnik ves srečen poljublja božjemu Detetu nožico, za njim pa dva angela opazujeta prizor. Obkrajni sliki predstavljata: svetnik priključuje studenec iz skale in druga Izidor vodi slepega berača. Tudi te dve sliki obdajata otroka, ki nanašujeta vsebino slike. — V drugem pasu predstavljajo slike tele prizore: Izidor čudežno pomnoži hrano, Izidor izprosi španskim vojakom zmago nad Mavri. Španski kralj Filip III. zbolí. Plemiči mu nesejo svetinje sv. Izidorja in kralj ozdravi. — Ob pevske koru je še en pas slik angelov in dveh skupin: sv. Ana uči malo Marijo brati. Zadaž gleda sv. Joahim. Druga slika predstavlja dva meniha. Eden leži na bregu med skalami in slapovi, drugi menih ga opazuje. Na oblakih angel igra na gosli. Nekaj slik so uničili, ko so povečavali pevske kor.

Omeniti je še slika sv. Barbare, ki jo je postavil slikar v grajski oratorij poleg že omenjenega napisu, ki govori o prezidavi in poslikanju cerkve. Jelovšek je naslikal tudi oltarja sv. Notburge in Izidorja v stranskih kapelicah. (Dalje).

Cenik za dimnikarska dela

Ker se večkrat ponavljajo pritožbe radi dimnikarskih taks, bo gotovo mnogim ustrezno, če objavimo uradni cenik:

Na podstavi §§ 92. in 150. zakona o obrtnih in § 9. pravilnika za izvrševanje dimnikarskega obrta se predpisuje nastopni **maksimalni cenovnik za dimnikarska dela.**

Za enkratno ometanje:

1. odprtega kuhinjskega ognjišča	Din 4.—
2. navadnega prelaz. dimnika, pritlično	> 3.—
za vsako nadaljno nadstropje	> 0.50
3. ruskega ali valjastega dimnika, pritlično	> 2.—
za vsako nad. nadstropje ali v klet	> 0.50
4. štedilnika z 1 pečico in dimno cevjo do 1 m	> 3.—
5. štedilnika z dvema pečicama in dim. cevjo 1 m	> 4.—
6. štedilnika s tremi pečicami in dim. cevjo 1 m	> 5.—
7. železne peči z dimno cevjo do 1 m	> 2.—
8. Velike železne peči z dim. cevjo do 1 m	> 2.50
9. Izredno velike železne peči z dimno cevjo do 1 m	> 3.25
10. Dimne cevi od 1 m naprej po	> 0.75
11. Lutzove peči male brez pečico	> 6.—
12. Pralnega kotla v zasebni hiši	> 1.50
13. Velikega pralnega kotla v zasebni hiši	> 2.—

Ta cenovnik velja za ometanje kurilnih naprav, dokler se stalno uporabljajo (§ 2. pravilnika) in kadar se delo izvrši v določenem roku. Če se delo izvrši po posebnem naročilu ali ob nevarnosti na nedeljo ali praznik ali v hišah, ki so raztresene daleč iz vasi (n. pr. po hribih, sredi gozdov in slično), se sme dogovoriti primerno višje plačilo, ki ne sme prekoračiti določenih postavk za več kot 25% , v nočnem času od 17. do 6. ure pa se sme računati 50% višja cena.

Za delo zunaj kraja, v katerem je sedež obrta, se sme zaradi plačila za zamudo časa in za pot računati k postavkam po Din 2.— ali več še pribitek 50 par. pri postavki 3. pa Din 1.— več. — Ne sme se računati višja cena, nego je določena v tem maksimalnem cenovniku, sme se pa zahtevati manjše plačilo.

Dogovoru se prepušča določitev plačila za enkratno ometanje:

- štedilnikov v gostilnah, kjer se pripravlja hrana za goste.
- aparata za centralno kurjavo in etažne peči, vstevši dimne odvode.
- parnega kotla z dimnimi odvodi.
- kanalov v parnih in centralnih kurilnih napravah.
- Lutzove peči z eno ali več pečicami.
- pekovske parne peči, pekovskega duška, kanala in dimnika.
- cevi v stekelnah in hmeljskih sušilnicah.
- tovarniškega dimnika.

Dogovoru se prepušča tudi plačilo za izžiganje dimnika ter za pregled in ostruganje novega dimnika.

Razprodajamo

široke volnene popeline v vseh barvah od 15—28 din
[stare cene od 40—90]

Jos. Senica, Domžale

Razgledišče

Kamnik

Spremembe voznega reda na kamniški progi, o kateri se je večkrat govorilo, ne bo. Slišalo se je celo, da bo odpadel jutranji vlak ob 7 in popoldanski ob 15, uvedel pa se bo nov večerni vlak. Vse te trditve so brez podlage. Vozni red bo ostal nespremenjen in vsi dosednji vlaki ostanejo. — Govorice so pač nastale iz želje, ker bi bil pozen večerni vlak v resnici nujen potreben. Prav bi bilo tudi, če bi se vendar enkrat odpravila škandalozna prenatrpanost, ki je skoro redna na dosedanjem večernem vlaku.

Velikonočni prazniki so potekali v najlepšem miru. Procesija, ki je šla iz župne cerkve, je komaj utekla dežju, samostansko pa je nekoliko ovirala deževna rosa izpod neba. Pozornost so letos zbudili pri procesiji delavci, ki so v velikem številu in dostojanstveno z zastavo kovinarjev JSZ korakali na čelu spreveda. Pogrešali smo pa častitljive zastave Prosvetnega društva, ki zadnja leta ob podobnih prilikah le prerada ostaja v cerkvi ali v garderobi. — Na praznik sam je pomnožen orkester v župni cerkvi zelo povzdignil slovesnost največjega praznika.

Šolske skrbi imajo tudi naši mestni očetje. Pretekli teden si je komisija, poslana z banovine, ogledala tudi prostor na bivšem favovškem travniku, ki je bil pred leti v prav ta namen kupljen. Zdi se, da le ne bo obveljal dosednji načrt preureditve bivšega Kurhaus za šolske prostore, proti kateremu smo že v predzadnji številki »Našega lista« našli tehtne razloge. Naj povemo, ko že govorimo o šoli, da ima sedaj kamniška občina 5 ljudskih šol s 21 oddelki in 1031 učenci. V Kamniku samem je še 3 razredna obrtna šola s 83 vajenci in trgovska s 13 učenci.

Ena gostilna na 100 prebivalcev pride v Kamniku. Že se nam torej ni treba bati.

29. maja v Vodice!

Ni vam to novo, kar danes pripovedujem. »Naš list« je pisal o tem vse leto, 29. maja bo v Vodicah tabor s telovadnim nastopom za Kamniško okrožje. Kajne, iz istega okraja ste, pa komaj poznate naše Vodice. Seveda, za vas smo bolj na strani in vaše pota držijo bolj proti jugu. Nič ne da; boste vsaj spoznali konec našega okraja. Večinoma mislite: Aha, tu so pa doma bahati gruntarji! — Da, bili so! Pa ne tako hudo bahati; malo že, ampak ponosni kmetje, ki se ne sramujejo, da so kmetje. Sem dejal, da so bili. So tudi še! Je pa tudi res, da svete Marjete zvon v Vodicah danes ne zbira več samo kmečkih ljudi. V naši fari je danes že precejšnja stanovska pomešanost. Pa mislite, da ni več tistega lepega razumevanja med nami? Se motite! Da bi nas videli na naših sestankih, v naših druščinah ali kjerkoli! Mi ne delamo po nepotrebnem razlik. Čemu tudi? Vedno bo lažje, če bomo šli skupaj! No, se že dobe tudi redki taki tipi, pa to nas ne moti; mi vemo, da spada v slovensko katoliško skupnost ne samo kmet, pa tudi ne samo delavec. Vsi, prav vsi spadamo sem, od inteligenta, do delavca in kmeta in zadnji hlapec in dekla; vsi mi spadamo skupaj in mi vsi hočemo tudi na našem taboru za naše najsvetejše stvari manifestirati.

Pa ne samo kroji! Kjer je kakšna narodna noša, na dan! Naj ne bo sram nikogar v

kakršnikoli obleki priti k nam. Vsak naj se zaveda, da je to naš dan, dan naše mladine, ki hoče preko vseh ovir naprej, odločno slovensko, s katoliško zastavo na čelu! — Pripravite se in v Vodicah se bomo pripravili za Ljubljano, da pokažemo glavnemu mestu, kakšna je Slovenija v resnici, da pokažemo svetu, da še nismo pozabili na naše narodne svetinje. — Pa še drugič podrobneje tabor sam!

Komenda

Na velikonočno nedeljo smo spremili k večnemu počitku Marijo Žnidar, po domače Ramuševu mamo iz Suhadol. Bolehala je že dalje časa. 10 tednov se je zdravila v ljubljanski bolnici, toda brez uspeha. Zadnje tedne je silno veliko trpela, toda mirno in vdano v voljo božjo. Prevideno s svetimi zakramenti, jo je Bog poklical na veliki petek k sebi v večno pomlad. Zapušča moža, tri hčere in dva sina. Bila je članica Marijine družbe za žene in dolga leta svetovalka. Velika udeležba pri pogrebu je pokazala, kako je bila pokojna spoštovana. Naj ji Bog da večni mir, domačim pa izrekamo iskreno sožalje.

Delo pri novem društvenem domu se je nekoliko ustavilo, a kmalu bomo zopet krepko pljunili v roke, da bo do 8. avgusta, ko bo slovesno blagoslovljen, popolnoma dograjen.

Dekliški krožek je prenehal s prosvetnimi sestanki, ni pa bil razpuščen, kakor se je govorilo po fari.

Homec

Dramatični odsek našega Prosvetnega društva priredi v nedeljo dne 8. maja ob 8 uri zvečer veseloigro »Gospodica kmetija«. Kdor hoče doživeti lepji majniški večer v veselju in dobri volji, naj se te predstave udeleži.

Stranje

Aprilovo vreme nas je nabrilo. Večen veter, večen mraz! In pa to strašno pomanjkanje krme! Včasih so jo naši iskali po drugih krajih, letos so celo od spodaj prihajali k nam. Nekateri že komaj čakajo, da bi odprli svoje hleve in pogнали živino na pašo. Nekateri že kar na ravnost obupujejo. Ne samo pri nas, tudi drugod. Saj nič ne pomaga prositi za tako, ali za tako vreme, tako govore, kakor barometer pokaže, tako je pa vreme. Ali duše mile, barometer se ravna po vremenu in ne vreme po barometru. Bog je že itak naprej odločil, kakšno bo vreme, kaj torej sedaj pomaga moliti! Kar bo, to pa bo. Kaj pa, če bi rekli, da je Bog že naprej vedel, da bo cloveška ošabnost naših duš prevelika in da jo bo moral s svojim naredbami malo pokrtačiti?

Težke čase doživljamo. Še težje pa si delamo s svojo zbežanostjo in mlačnostjo. Kvišku! K Bogu! In ne za korak še od nje-ga proč!

Sv. Trojica pri Moravčah

Letošnje zimo ni bilo dosti snega, padlo ga je nekajkrat po malo. Ker tudi ni deževalo, so vodnjaki po večini že suhi. Drevje je pa v zelenju in cvetju prvi teden v aprilu kakor druga leta šele o sv. Juriju. — To leto bo obhajala cerkev sv. Trojice dvesto petdesetletni-ko odkar je bila pozidana in pripravna za službo božjo. Blagoslovljena je bila leta 1688, na praznik najdenja sv. Križa, to je 3. maja. In se bomo spominjali tega jubileja najbrž na nedeljo presv. Trojice, če ne takrat, pa potem na kvaterno nedeljo v jeseni.

Tunice

Te dni se poslavlja od nas dolgoletni požrtvovalni župnik, preč. g. Jakob Razboršek. Celih 26 let je vodil našo župnijo in z nami delil veselje in žalost, prijetnosti in težave. Tri reči mu moramo zapisati v pohvalo: Bil je vzoren dušni pastir, marljiv varuh in skrbnik župne cerkve in končno zgleden gospodar in neutruden delavec. Da je bil goreč dušni pastir, temu so dokaz naše duše, za katere je skrbel neprestano z očetovsko skrbjo. Da je bil marljiv varuh in skrbnik župne cerkve, priča vzorno urejena župna cerkev sama, posebno pa mogočna kupola, katero je g. župnik po požaru, prej ni miroval, pokrtil z bakrom. Da je bil zgleden gospodar in neutruden delavec, pa dokazuje lepo urejeno posestvo in še posebno nešteto sadnih dreves, ki jih je vsadil z lastno roko.

Za vse, kar ste za nas storili, g. župnik, se Vam iz srca zahvalimo. Objubljamo Vam, da Vas in Vaše nauke ohranimo v najboljšem spominu. Bog Vam plačaj! V novem kraju pa Vam želimo, da bi še dolgo vrsto let sadili nepe nauke v srca in hruške in jablane v zemljo!

Groblje

4. junija zvečer in 5. junija na binkošt-no nedeljo popoldne bomo uprizorili na velikem samostanskem dvorišču v Grobljah eno najlepših in najveličastnejših verskih iger, ki nosi naslov

SLEHERNIK

Igro sta po stari cerkveni igri priredila Hugo Hofmannsthal in Oton Župančič. Uprizorjena bo na isti veličastni način kot lani »Naša apostola«: z velikim številom igralcev, godbo, petjem, orglami, zvonjenjem itd. Oder bo tako prirejen, da bo igra dobro vidna z vsega dvorišča.

Dohodki se bodo porabili za popravo znamenite grobeljske cerkve, ki je že v precej slabem stanju.

Kdor hoče videti nekaj res lepega in veličastnega, naj torej pride 4. ali 5. junija v Groblje!

Krtina

Cerar Katarina, cerkovnikova žena v Dobu in mati župnega upravitelja gospoda Cerar Antona v Bazovici v Italiji je umrla zadnji dan svečana. Bolehala je celo zimo. Boleden in trpljenje je prenašala z veliko potrpežljivostjo. Živa vera ji je dajala moč, da nisi slišal nikake pritožbe kljub velikemu trpljenju. Udano v voljo božjo je živela in umrla.

V življenju je bila res krščanska mati. V vseh križih in težavah, ki niso bili mali in redki, sa je padel sin Janez na italijanskem bojišču, sin Anton kot zavezen slovenski duhovnik interniran na Sardiniji dalj časa. Umevno, da so ti udarci sekali ljubeči materi krvave rane v srce, ki ni mogla drugače pomagati kot z molitvijo in trdim zaupanjem v božjo pravico. V tem upanju je pričakala tudi za se božjo pravico in plačilo. Živela in umrla je kot prava krščanska mati. Bog ji daj večno plačilo!

Krtina nima sreče s svojo šolo. Komaj se je začel reden pouk v šoli, pa je že zaradi davice ukinjen en teden. Nato smo imeli samo eno učno moč za poučevanje. Obol el je učitelj in je odšel zdraviti se v bolnico. Škoda je tem večja, ker so zimski meseci za pouk bolj prikladni kot poletni in starši otroke lahko pogrešajo, ker jim nimajo dati nika-kega dela.

Kamniško okrožje fantovskih odsekov

Po sklepu predsednika ZFO z dne 8. aprila 1938 št. 2127. je dne 29. maja 1938 v Vodicah obvezni okrožni tabor za Kamniško okrožje, ki ga pa moreta prirediti tudi dve okrožji skupaj. Za vse člane Kamniškega okrožja je tabor obvezen ter je obenem generalna za ljubljanski mednarodni mladinski tabor. — Zato naročamo vsem odsekom Kamniškega fant. okrožja, da se morajo udeležiti tabora: 1) vsi telovadci, ki nameravajo nastopiti pri vaji na Stadionu, 2) vsi kroji! — Kjer se nimate mnogo krojev, pohitite in skušajte napraviti čimprej v takem številu, ki bo primerno naši mladi, krepki organizaciji. (Mimogrede omenjamo, da je imel F. O. Vodice že 19. marca 26 krojev).

Na taboru bo nastop telovadcev na drugo, bradlji, krogih, konju, nastop vseh članov pri prosti vaji ter nastop mladcev in dekliških krožkov. Podrobna obvestila bodo sledila. — Za danes le še to: vadite in vadite redovno in proste vaje, vsi in vedno! Ne le enkrat tedensko! Nastop telovadcev Kamniškega okraja na okrožnem taboru v Vodicah mora biti brezhiben, mora biti — brez pretiravanja — stadionski nastop v maelm! — Bog živi! Odbor.

Izid srečolova

Pri srečolovu društva »Rejec malih živali Groblje«, dne 24. aprila 1938 so bile izžrebane sledeče srečke:

10	1707	2953	5399	7286	9059
25	1715	2983	5407	7291	9173
161	1800	3050	5422	7367	9204
390	1884	3102	5639	7415	9221
430	1903	3132	5796	7595	9248
484	1941	3426	5841	7599	9276
520	1976	3501	5896	7621	9454
527	2079	3789	5984	7630	9547
586	2094	3872	6009	7814	9563
603	2126	3885	6040	7840	9590
711	2140	3928	6166	7923	9678
834	2165	3934	6229	8016	9760
878	2195	4029	6253	8035	9783
885	2200	4119	6351	8382	9848
901	2209	4133	6371	8399	9948
938	2256	4134	6376	8410	9951
965	2265	4175	6428	8445	
1124	2389	4575	6632	8532	
1170	2432	4604	6694	8557	
1178	2568	4625	6720	8577	
1234	2621	4788	6923	8629	
1240	2633	4946	6973	8662	
1241	2651	4955	7007	8667	
1249	2673	5056	7102	8797	
1285	2796	5175	7165	8912	
1295	2861	5245	7252	8921	
1467	2884	5259	7264	9024	

Glavni dobitki so:

Motorno kolo srečka 2884

Moška oziroma ženska kolesa, srečke: 8410, 586, 6253, 9884, 8577, 1707, 2265, 9951

kuhinjsko upravo 1241

blago za moško obleko 8025

blago za žensko obleko 1249

vreča moke 2079

namizna garnitura 3050

moška ura 711.

Dobitki se morajo dvigniti do konca maja 1938 v društvenem domu v Grobljah, p. Domžale, drugače zapadajo.

Otroški kotiček

PO NAŠIH CERKVAH.

V maju že tako vse hiti ven, na izlete. Zato bomo tudi mi toliko raje stopili po naših cerkvah, katere smo namenjeni ta mesec obiskati. Najprej se bomo šli priporočiti sv. Florijanu, kateremu so posvečene cerkve v Trzinu v menški župniji in na Gori, ki spada v župnijo na Vačah. Sv. Florijana kličemo na pomoč ob nevarnosti požara. Naredimo pa v njegovi cerkvi sklep, da se z ognjem nočemo in da se ne bomo nikdar igrali. Tudi to spada k češčenju sv. Florijana. Precej naslednjega dne se bomo pa podali v št. Gotard, kjer je župna cerkev posvečena sv. Gotardu. Ta sicer precej nepoznani svetnik in njegovo češčenje sta zašla k nam z nemškimi misijonarji. Ali nam ne bo prišlo ob tej priliki na misel: Kdaj bo prišel čas, ko bodo naši misijonarji zanesli med narode naše svete može, Friderika Baraga in Antona Martina Slomška?

V Tustanju v moravski župniji se bomo ustavili v kapeli sv. Janeza Nepomuka. Mučenik spovedne molčečnosti je ta sv. mož, sin slovanskega češkega naroda. Kaj pa, če bi se mi malo spomnili, kakšne so neki naše spovedi? Ali nismo zanje prepovršni? Potem bomo pa obiskali še dvojce kapel Marije Pomočnice. Eno bomo našli v Domžalah, drugo pa na Združi v mekinjski župniji. Sicer je pa v tem mesecu vsaka cerkev Marijin hram in se v njih zbirajo moji ljubi nečaki in nečakinje k prelepi šmarniški pobožnosti. Ali se morebiti striček moti? Do Marije, do Marije meni v prsih srce bije, počastiti jo želim, za Marijo ves gorim...

NEČAKOM IN NEČAKINJAM

To pot ste se pa malo bolj razgibali. Tako je prav. Striček vas je vesel. Še bolj bo pa vesel, če vas bo še več. Kar korajžno! Zdaj bo imel g. Žreb malo več dela. Prihodnjic bo povedal, katerega nečaka ali nečakinjo je izvelkel iz žakelja.

Rešitev uganke se pa takole glasi:

Župnija, ki se drži župnije na meji dekanije blizu Brda, to sta župniji Dob in Rova, iz istih črk župnija ena in ne na dvojce razdeljena blizu Ljubljane je pa

Dob-Rova, to je DOBROVA.

Vse druge rešitve so napačne.

HRANILNICA IN POSOJILNICA V KAMNIKU

registr. zadruga z neomejeno zavezo

(Sutna št. 22 - v lastni hiši)

HRANILNE VLOGE

obrestuje po dogovoru do 5%.

Jamstvo presega večkratno vrednost vseh vlog.

NOVA KOLESJA

kakor tudi nadomestne dele najugodnejše kupite pri

Kosec Maksimu,

ključavničarstvo in prodaja koles,

Mengeš — Društveni dom št. 55

Puščava bo cvetela...

Misijonska tiskarna je pravkar izdala krasen misijonski roman, ki nosi gornji naslov. Pisatelj Niko Kuret takole ocenjuje ta roman:

Roman »Puščava bo cvetela« nam odpira docela nov svet. Prikazuje nam svojevrstno misijonsko polje, ki se odpira v severni Afriki v francoskih kolonijah, razgrinja nam slavno in prevzemajočo krščansko preteklost tega dela zemlje, ki je dala Avgustina, Ciprijana, Tertulijana in druge največje duhove prvih krščanskih stoletij poleg neštetihi odličnih mučencev. V tem prezanjivem okolju dozorevata dve duši za odpoved in za popolno posvetitev delu v vinogradu Gospodovem. Preprost človek in izobraženec bosta z enakim užitkom brala ta roman.

Pretresljiva je zgodba mladeniča in mladenke, ki v tem romanu dozoreta v ljubezni do Boga in do svojevrstnega misijonskega polja v severni Afriki v območju francoskih kolonij, da se odpoveva zakonski zvezi in da mladenič postane misijonar, mladenka, domačinka — Berberka Mirjam, pa redovnica. Razkriva pa se nam tudi ta kos sveta s svojo bogato preteklostjo in s svojimi razmerami. Zanimivi doživljaji vzdržujejo napetost do konca, tako da je to eden najboljših romanov te vrste in ga moremo vsakomur priporočiti.

Roman obsega 184 strani, tiskan na lepem papirju. Stane 10 din, v okusno celoplatno vezan 15 din. Naroča se pri Upravi Katoliških misijonov, Domžale-Groblje.

Pravi domači brinjevec dobite pri

FERD. NERIMA
Kamnik-Graben
Žganjekuha

Ko boste potrebovali kar-koli za Vašo kuhinjo ali gospodinjstvo, za Vaše gospodarstvo ali Vašo novo hišo, se obrnite na trgovino

Jos. SENICA DOMŽALE

ali njeno podružnico
V SNEBEJRAH

Ako potrebujete

DOBRE PEČI
in štedilnike

oglasite se

pri **Franco Kosmaču**

(cesta na Kamnik)

v **VELIKEM MENGŠU**

Dobite najboljše in najcenejše peči, izdelane od strokovnjakov, zato brez konkurence v delu in ceni. — Proti jamstvu tudi na odplačila.